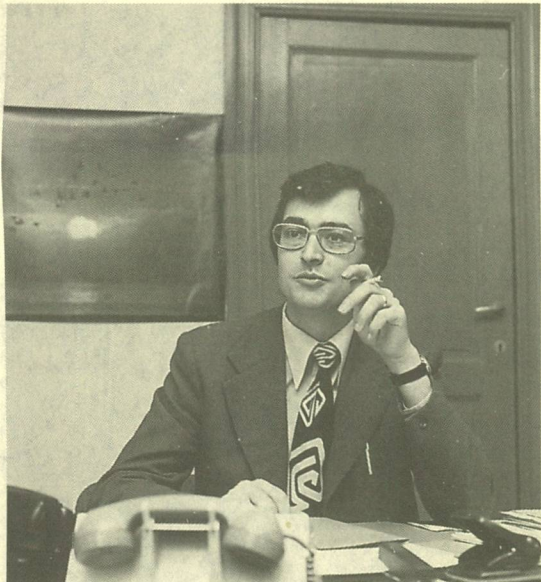

VANDEMEULEBROUCKE, Jaak (Avelgem 27 mei 1943).

Studeerde oude humaniora aan het Onze-Lieve-Vrouwcollege in Oostende en behaalde in 1965 het diploma van licentiaat in de geschiedenis aan de universiteit te Leuven. Daar was hij mee betrokken bij de agitatie rond de splitsing van de universiteit (onderwijs). Hij werd leraar in Oostende en in 1977 docent aan het Hoger Instituut voor Sociale Studies in De Haan.

In 1969 stichtte Vandemeulebroucke mede de **Vereniging van Vlaamse Leerkrachten** (VVL). Het VVL-centrum Wiking richtte onder zijn impuls in Oostende zeeklassen in voor Vlaamse kinderen, bij voorkeur afkomstig uit het Brusselse lager onderwijs. In 1970 werd hij lid van het **IJzerbedevaart-comité**, en in 1972 lid van de raad van beheer ervan. In 1971 en 1972 sprak hij de IJzerbedevaart toe als woordvoerder voor de jeugd, waarbij zijn radicale taal opviel. Hij verbond in zijn redevoeringen de Vlaams-nationale beweging met de ontvoogdingsbewegingen in de Derde Wereld. Verder stichtte hij een jongerengemeenschap en een vredeswerkgroep om de IJzerbedevaarten meer aan te passen aan de zich wijzigende maatschappelijke verhoudingen.

In 1970 werd Vandemeulebroucke voor de **Volksunie** (VU) verkozen in de Oostendse gemeenteraad. Hij werd partijraadslid in 1971 en nam van 1971

Jaak Vandemeulebroucke werd als jongere lid van het IJzerbedevaartcomité. Later werd hij Kamerlid en Europees parlamentslid voor de VU. (WIJ)

tot 1972 het directeurschap voor West-Vlaanderen op zich van het Dوسفelinstituut. Vanaf 1973 vertegenwoordigde hij de VU in de Nationale Schoolpactcommissie. Van 1974 tot 1977 was hij volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Oostende-Veurne-Diksmuide. Hij werd lid van het partijbestuur in 1977 en werkte van 1977 tot 1978 als adjunct-kabinetschef op het staatssecretariaat voor Nederlandse cultuur en sociale aangelegenheden. Van 1986 tot 1989 was hij ondervoorzitter van de VU. Onder meer regionalisme en onderwijsproblematiek droegen zijn belangstelling weg.

In 1980 werd hij politiek adviseur bij het Europees Parlement. Daar volgde hij in 1981 Maurits Coppie-ters op als parlamentslid. Van 1984 tot 1989 was hij ondervoorzitter, en vanaf 1989 voorzitter van de Regenboogfractie, waarvan de VU in het Europees Parlement deel uitmaakte. In 1994 werd hij ondervoorzitter van de Europese Radicale Alliantie, waarbij de VU zich had aangesloten. Hij hield zich vooral bezig met regionale, culturele en economische problemen. Hij verwierf tevens bekendheid met zijn strijd tegen het gebruik van hormonen in het vlees.

WERKEN: artikelen in *De Standaard*; *Wij*; 't Pallieterke; *Nieuw Vlaanderen*; *VVL-Berichten*; – *Zij getuigden*, 100 x Vlaamse Beweging; 1968; – 'Denkend aan een federaal onderwijs', in *Vlaanderen Morgen* (juli 1980), p. 44-54; – *Een Vlaams onderwijsplan*, 1981; – *Onderzoek naar de taalsituatie bij de Friese Gemeentebesturen*, 1983; – *Europa, omzien naar morgen*, 1983; – *De Vlaamse universiteiten en de onderzoekskredieten van de Europese Gemeenschap*, 1986; – *Europe, looking towards the future*, 1987; – *De hormonen-maffia*, 1993.

LITERATUUR: 'Aktueel: Jaak Vandemeulebroucke', in 't Pallieterke (31 augustus 1972 en 7 september 1972); – J. Olsen, 'Al

pratend met Jak Vandemeulebroucke', in *Het Pennoen*, jg. 23, nr. 7 (januari 1974), p. 6-7; – BART, 'Jaak Vandemeulebroucke', in *Wij*, jg. 20, nr. 22 (1 juni 1974).

FRANK SEBERECHTS